

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Natte-Tanker (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Natte-Tanker (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid69464/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Vers

MIN Bendsen naar Englernes Ild
Lopvarmer og smelter dit Bryst
naar Sanden og Tanken er vild
og Sjælen forgaaer i sin Lyst
Naar Venus gjør følelsen Varm
da send fra den snee hvide arm
et smagtende smil til din Ven –
og Glem ham fortryllet igien

Natte-Tanker

I tourn'd the tonefuld Art
From sounds to things from Fancy to the heart

INattens fredelige Skygge,
Naar Armod og den trætte Flid,
Og nøgne Dyder slumre trygge.
Og drømme om en bedre Tid –
Naar Trættens Træl er hæst af Skrig
Naar Vold er møet af Armod's Taarer
Og Naar den Viise glemt af Daarer,
Tør nyde Skaberen og sig –

Naar Haab venskabelig besøger
Den angrende Misdæders Bryst –
Naar Smerten glemmer sig og spøger
Med Billeder af fremmed Lyst
Naar Ærens og naar Guldets Træl
Omvelte sig blant Angst og Kummer
Da kommer Glæde til min Slummer
Og salig Vellyst til min Sjæl

Da naar den bange Vandreer standser
Ved Mosens blege Meteor
Og ved den røde Ild som dantser,
Bag Nattens frygtelige Flor
Naar Haaret kryber – Naar hans Knæ
Blev Svagt – Naar Spotteren paakalder
En Gud af Skræk for Løv som falder
Af Angst for Skyggen af et Træ –

Da naar han lever op og glemmer,
En Frygt som truer ham med Dyd,
Ved vidt adspredte Hundes Stemmer
Og ved bekendte Klokkers Lyd –
Indtil igjen et StjerneSkud
Udpresser Anger af den svage
Som ønsker Lyset snart tilbage
For ret at turde trodse Gud –

Naar Mørkets Førster forestille
Ret løyerlige Spøgelseser
For, til et Tids-Fordriv at drille
De taabelige Mennisker. –
Naar Uglen Skriger om ...
Og Dødens lodne Spaa-(Mænd) ...
Da kommer Haabet til ...
Og Livet til mit Hv(...)

Thi den som Phoebus ti(ilig) ...
Sin underlige Harm(onic)
Hans varme, fulde ...
Udbrede Himlene sig (i)
Hans Sjel omspænder Soel(...),
Hans stærke Tank(e) ...
Og nu og da og ...
Adspredter ey ...

Over Johannes Kinast

MON den, som knæler for den Høye
Fornemmer Lyd af Skabningen? –
Seer han vor Jord? – og veed hans Øye,
Om Nattens Vinger skjule den.
Mon Mulm, som Støvet Gyser ved,
Kan naae den høye Sjel, som roelig,
Seer ned imod sin faldne Boelig,
Fra Cherubimers Evighed –

Ney Kinast, Ney! – I Livets Strømme,
Som rev dig bort – i Lysets Hav,
Hvor Herlighedens Soele svømme
Rundt om din Aands bundløse Grav –
I Rigdoms Dyb – I Naadens Skjød,
Kan Smertens Skygger ey opdages –
Du veedst ey, at dit Støv beklages,
Du seer kun Livet i dets Død –

Din Sjel, som Glædens Chor alt lærte
Sin underlige Harmonie
Dit varme fulde store Hjerter,
Udbrede Himlene sig i –
Hvad er din tabte Tid? – Det Gran –
I hine Svælg hvor du tilbeder –
Det Blink i Almagts Evigheder –
Det Stærk i Naadens Ocean?

Mon Støvet Sysler – mon dets Glæder
De Veyrlys, som det smiler ved,
Og mon den Dunst, hvorved det græder
Bemærkes i din Salighed –
Mon disse Klager naae til dig? –
O Salige? – Mon du fornemmer
Vort Suk blant Himlens høye Stemmer,
Og blant Udvalgtes Fryde-Skrig –